

Bet. o. f.t. beslutn. vedr. medarbejderaktier m.v.

Til beslutningsforslag nr. B 44. Beretning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 14. maj 1982

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af bindingsperioden for medarbejderaktier m.v.

[af Dyremose (KF) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne skriftligt har besvaret.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis, fremskridtspartiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *forkastelse* ved 2. (sidste) behandling.

Et *mindretal inden for flertallet* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) fremhæver, at skattelovens regler om, at andre skatteydere skal betale for medarbejderaktier, bør ophæves – altså lige præcis det stik modsatte af det foreliggende forslag, som går ud på at forøge den skatteyderbetalte tilskudsordning. Reglerne er asociale, erhvervsfjendlige, skattepolitisk uetiske, teknisk besværlige og ugrundet diskriminerende over for de mange, som enten ikke kan eller ikke vil tegne medarbejderaktier.

Reglernes reelle indhold er, at det mindretal, som er ansat i større aktieselskaber, for et mindretals vedkommende efter helt tilfældige og vilkårlige kriterier, kan opnå betydelig skatterabat på en del af deres løn. Selvfølgelig er enhver indkomstskattelettelse samfundsgavnlig. Når den vel at mærke funderes på nedsættelse af de offentlige udgifter. De skattelettelsesbeløb, der herved bliver råd til, må fordeles med disciplin mellem hundredtusindvis af formål, som skriger på indkomstskattelettelse. Inden for de stærkt begrænsede midler til skattelettelse er det alde-

les urimeligt at bruge en del på det foreliggende område på bekostning af andre skatteydere mere beføjede krav på at få deres indkomstskatter sat ned. Det foreliggende forslag må derfor læses sådan, at det går ud på, at nogle skatteydere – i tillæg til, hvad de i øvrigt skatteplyndres for – skal betale endnu mere til, at en særlig gruppe støttes med ordninger, der er ufornuftige, men som mangedobles i kraft af de skatteyderbetalte tilskud. Ufornuften viser sig bl.a. i, at virksomheder styres dårligere, når aktiekapitalen spredes, at folketinget bør afvise alle forsøg på at give ØD en lillefinger, og at det er ulykkeligt for de pågældende familier, hvis de får både deres løngrundlag og opsparingsgrundlag knyttet til samme virksomhed med henblik på de flere og flere tilfælde, hvor virksomheder går konkurs.

Et *andet mindretal inden for flertallet* (det radikale venstres medlem af udvalget) mener ikke, at beslutningsforslaget bør fremmes i den foreliggende form, men understreger stærkt, at medejendomsret bør fremmes. Det vil for aktieselskaber være nødvendigt at drøfte en obligatorisk overskudsdeling. I den forbindelse må spørgsmålet om forkøbsret for de ansatte ved salg gennemdrøftes.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *flertal inden for mindretallet* (det konservative folkepartis og centrum-demokrater-